

SENTÈNCIA de 25 de setembre de 2003

Interdicte d'obra nova: finalitats.- Denegació de prova: procedència.- Costes: criteris per a la seva imposició.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En els autes de núm. B-0419-4/2002 seguits pel Sr. Antoni R.P. contra els Srs. Pere P.S. i Dolors S.F. sobre interdicte d'obra nova, tramitats pel procediment abreuja, en data 19 de desembre passat, l'Hble. Batlle, actuant en Tribunal Unipersonal, va dictar una Sentència en què va desestimar en tots els seus termes la demanda i va condemnar l'agent a satisfer les costes processals dels demandats, amb inclusió dels honoraris d'advocat i de procurador d'aquests darrers.

II.- Disconforme l'agent amb la resolució precedent, va interposar contra ella aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat substanciat d'acord amb les disposicions legals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- Atès el que escaurà dir tot seguit, no resulta procedent la petició que "*de forma preliminar*" (sic.) fa el recurrent que aquesta Sala acordi la pràctica de la prova PERICIAL VII que havia sol·licitat a la primera instància i que el Batlle li va denegar en la providència de 21 de novembre passat (foli 166) i de la qual en va formular protesta en les seves conclusions de la primera instància (foli 174). L'objecte de tal prova és demostrar que l'amplada del camí que dona accés a les parcel·les 9, 10 i 8 de la urbanització Roureda Tapada de Sta. Coloma (la parcel·la darrera és propietat de l'agent i les dues

primeres dels defenents) ha quedat minvada pel fet d'haver-hi construït els defenents una voravia en tota la llargada de les seves parcel·les. Però als efectes d'aquesta resolució, ateses les finalitat i objecte de l'interdicte d'obra nova, la qüestió de si la voravia construïda minva o no l'amplada del camí, és intranscendent, perquè amb aquest interdicte solament es pot evitar, amb la suspensió de l'obra, la lesió que s'estès produint o que produiria la futura construcció, però el que no pot és remeiar el dany que pugui causar una construcció ja feta com és el cas. No és per tant pertinent per a la nostra resolució aquella prova PERICIAL, com tampoc podrà ésser-ho aquest recurs d'apel·lació en el qual no se'ns demana la "*paralització*" de l'obra -impossible d'acordar en estar totalment acabada- (folis 138 i següents), sinó la seva "*demolició*" ("*la demolició de la construcció de la voravia ja efectuada i a hores d'ara completament acabada dins del camí particular de la Urbanització...*"), cosa també impossible d'ordenar en no ser aquesta la finalitat d'aquest interdicte l'objecte del qual -ja ho hem dit- únicament és prevenir i evitar la lesió que causa o que pugui causar l'obra que s'està fent mitjançant la seva paralització, i no pas assolir la demolició de l'obra ja feta o la reparació del perjudici que hagi causat (com ha assenyalat aquest Tribunal en repetides resolucions de què n'és exemple l'Aute de 26 d'abril de 2001 esmentat precisament per l'ara recurrent a la demanda, per la qual cosa no és escaient que formuli la petició de "*demolició*" en aquesta apel·lació).

II.- Nogensmenys, pel que fa a les costes de la primera instància, la Sentència de l'Hble. Batlle en aquest extrem s'haurà de revocar atès el següent:

Quan el 27 de març de 2002 es va presentar la demanda, la construcció de la voravia no estava acabada; les obres encara es trobaven en curs encara que avançades doncs se n'havien construït uns 25 metres aproximadament i en faltaven uns 8; i el 16 d'abril següent, quan es va practicar la inspecció ocular sol·licitada a la demanda, la voravia encara no estava tampoc acabada com s'aprecia de les fotografies aixecades pel Nunci en aquella diligència judicial (foli 49) i el tram que faltava construir havia de fer més estret el camí -de 7,5 metres en aquell tram- com ja havia succeït en el tram de només 4,20 metres d'amplada en què ja s'havia construït la voravia. Els defenents realitzaven l'obra sobre el camí d'accés dels veïns i propietat d'aquests sense permís de ningú, és a dir, obraven unilateralment per la seva sola conveniència, i la construcció de la voravia en el tram que encara faltava podia afectar les arquetes d'aigua i telèfon com posà de manifest la lletrada de l'agent en la diligència judicial; totes les quals coses podien justificar, certament, la

petició de l'agent que es paralitzés l'obra en l'estat d'execució en què es trobava en aquell moment atesos els perjudicis que encara li podia causar el seu acabament precisament en el lloc adjacent a la seva propietat.

Aquesta justificació, suficient per fer encara llavors la sol·licitud de paralització de l'obra que no va ser atesa pel Batlle, ha de determinar ara l'exoneració de la condemna en les costes de la la instància amb la consegüent revocació de la Sentència apel·lada en aquest extrem per aplicació de la Novel·la 82, Cap. 10.

III.- L'estimació parcial del recurs motivarà la no imposició tampoc de les costes d'aquesta 2a instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar en part aquest recurs d'apel·lació; confirmar la Sentència del Batlle llevat el seu pronunciament de condemna en costes de la primera instància el qual es revoca. I no es fa pronunciament de les costes d'aquest recurs d'apel·lació.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-